

Wie wil mag komen

viering van 27 juni 2010

Bij het aansteken van de kaarsen

Wij leven in het licht van Pasen,
van het nieuwe leven dat ons gegund is en wij elkaar gunnen.
In Godsnaam!
De Paaskaars brandt en leent ons zijn licht dit uur.

Waar het over gaat

Goedemorgen allemaal. Hartelijk welkom bij alweer de 5e viering van de Haagse Dominicus. En het zal niet de laatste zijn, maar daarover hoort u later meer.

Dit is de laatste viering in de serie 'Zie ik maak alle dingen nieuw'. Het thema van deze dienst is 'Wie wil mag komen'. Vandaag zullen we extra aandacht geven aan het delen van brood en wijn. In de afgelopen cyclus stond er steeds een ander onderdeel van de viering centraal, waarin duidelijk werd waarin onze vieringen vaak anders zijn dan andere vieringen. Al wordt het 'anders zijn' vast door iedereen anders beleefd, omdat we allemaal onze eigen ervaringen en tradities met ons meenemen. Dat alléén al is anders dan anders....

Zo hebben de afgelopen vieringen o.a. in het teken gestaan van het zingen, de kinderen, het Woord, de liefde en angst (voor verandering).

Vanmorgen geven we ook extra uiting aan het open karakter van onze vieringen: iedereen is welkom. Wie wil mag komen. Hartelijk welkom.... Ieder met zijn eigen traditie en geloof.

Iedereen is welkom, ook bij het delen van brood en wijn (of eucharistie of avondmaal of heilig avondmaal of Tafel van de Heer) dat wij in iedere viering doen.

We nemen onze tradities natuurlijk met ons mee, maar hier willen we er uiting aan geven door opnieuw over dit delen van brood en wijn na te denken en het op onze manier te vieren.

Als teken van leven.

Kun je spreken van breken en helen?

Wie zijn leven niet wil geven,
niet wil delen met zo velen,
gaat verloren.

Wie wil geven wat hij heeft
die zal weten dat hij leeft.

Gebed

God onnoembaar

Ik erken dat ik tekort schiet in aandacht voor de mensen om mij heen, te vaak denk ik eerst aan mijn eigen zorgen.

Mocht ik zo oordelen dat ik een ander veroordeel,
breng mij tot inkeer en inzicht.

Open mijn ogen, dat ik zie wat is.

Open mijn oren, dat ik hoor, wat mij wordt toevertrouwd.

Open mijn hart, zodat ik mag leven uit jouw liefde.

Geef dat mijn handen het goede doen.

Leid mijn voeten op de weg van jouw vrede.

Amen

Toespraak

Wie wil graag in de hemel komen? Deze vraag leeft bij ons niet erg. Wij zijn meer gericht op het leven hier op aarde. In de hemel komen, heeft de smaak van doodgaan. En wie wil doodgaan?

Wie wil in het koninkrijk van God komen? Wie wil dat het koninkrijk van God, van liefde en gerechtigheid, realiteit wordt? Wie? Dat heeft de smaak van het goede leven. Het klinkt als een ideaal dat gelukkig, ooit dichterbij komt.

Voor Jezus is er geen verschil tussen beide vragen. Het koninkrijk van God is er al: dat is de hemel. En het koninkrijk van God komt op de aarde. Dat is Jezus' eerste boodschap: Bekeert u, want het koninkrijk van God is nabij. Of in een andere vertaling: Het Koninkrijk der hemelen is nabij. Waarna Jezus laat zien dat het zó is door mensen te genezen van wat hen verlamt of verblindt, te genezen van wat ze niet kunnen horen, van wat hen gevangen houdt.

De man die naar Jezus toe komt rennen en voor Jezus op zijn knieën valt, heeft Jezus goed begrepen. Hij is op zoek naar het antwoord op de vraag: Wat moet ik doen om in het Koninkrijk van God te komen? In zijn woorden: Wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?

Jezus wijst hem eerst op de weg, die Mozes heeft gewezen. De Tien woorden voor de weg van het leven. Doe dat en je zult leven!

In de tekst hoor ik dan de innerlijke worsteling van de man als er staat: Maar hij brengt tot hem uit: leermeester, over dat alles heb ik gewaakt van mijn jeugd af! In de stilte die er op volgt, hoor ik zijn vurige wens om het Koninkrijk van God te mogen beleven. Dat wekt de liefde van Jezus voor hem op, en Hij zegt: Eén ding ontbreekt je; ga heen, al wat je hebt, verkoop het en geef het aan de armen.

Dat is het antwoord op zijn vraag en zijn verlangen. En als deze mens zich realiseert wat dat betekent, wordt hij treurig en bedroefd gaat hij weg, want hij is iemand die veel bezittingen heeft.

Jezus herhaalt zijn uitspraak: Hoe moeilijk is het om in het Koninkrijk van God binnen te komen! en ten derde male en nog sterker: Makkelijker is het dat een kameel door het oog van de naald komt, dan dat een rijke binnenkomt in het Koninkrijk van God! En zo dringt het ook tot zijn leerlingen door; Wie kan dat opbrengen? En ook tot ons dringt het door: een kameel die door het oog van een naald gaat; dat ziet iedereen zo voor zich: Ja, dat kan niet!

Wie is deze man, deze rijke, die zo wanhopig met deze vraag worstelt? Is het iemand die zoveel geld heeft dat hij geen kans ziet om al zijn vele bezittingen te verkopen? Een miljardair? Die zijn goud, zijn landerijen en huizen, zijn schepen en zijn mijnen, zijn ... teveel om op te noemen, niet kan verkopen? Dat lijkt me niet. Nee, U bent het zelf en ik ben het zelf. U bent de rijke en ik ben de rijke. Onze rijkdom bestaat niet alleen uit alles wat we bezitten aan materiële zaken, maar ook uit wat we bezitten aan opleiding, aan cultuur, aan vaardigheden, aan zekerheden, aan identiteit. Zo bezien zijn wij bijna altijd rijk.

Wij willen onze rijkdommen meestal behouden. Niet alleen willen we dat de economie groeit, en dat de welvaart toeneemt, maar ook dat iedereen daarin meedeelt. Wij willen onze rijkdommen ook met anderen delen; met onze kinderen, met onze partners, en met onze vrienden. En zelfs als we afstand doen van alle materiële rijkdom en het aan de armen geven, dan nog maakt ons dat rijker, dat bevestigt onze goedheid. De onthutsende conclusie van de leerlingen is dan ook: Wie kan dan nog worden gered? Wie kan dan nog in de hemel komen?

Maar er zijn ook momenten in ons leven dat we al onze zekerheden verliezen. Dat overkomt ons. Onverhoeds. Een crisis in ons leven. Met geld kunnen we geen oplossing vinden. We worden niet gered door wat we bezitten. Ons bestaan wankelt, onze cultuur voelt als ballast. Crisis, we weten niet meer wie we zijn en wat er van ons zal worden. Ons leven bungelt aan een zijden draadje.

Dan kunnen we door het oog van de naald. Als we in een crisis in ons leven al onze rijkdommen verliezen. Dan zijn we op slag arm. Dan kunnen we het zelf niet meer redden. Maar dan, juist dan, is het Koninkrijk nabij in troost en bemoediging. Dat kan ons in het leven al overkomen. Of op de grens van het leven als een

bijna-dood-ervaring. En ook als we het leven zelf verliezen, is het Koninkrijk van God nabij.

Jezus verkondigt dit inzicht: Het koninkrijk van God is nabij, maar een rijke kan het niet binnengaan. Een mens komt er alleen door zich niet aan aardse zekerheden vast te houden. Jezus heeft dat door zijn leven en sterven laten zien. Hij heeft zijn leven in handen van anderen gegeven. Hij heeft het als brood des levens uitgedeeld. Hij is gedood aan het kruis en begraven.

Maar in het Koninkrijk van God is hij opgestaan, hij heeft de dood overwonnen en heeft zich aan zijn leerlingen als levend in het Koninkrijk getoond.

Dat kunnen wij ons herinneren als wij het brood breken. Dat Jezus van alle rijkdom afstand heeft gedaan, zodat hij arm het Koninkrijk is binnen gegaan. Dat hij ons heeft voorgeleefd, hoe een mens het Koninkrijk binnen kan gaan. Niet door zijn zekerheid te vinden in zijn rijkdommen, niet de aardse, en niet de psychische. Maar door zijn leven te delen met anderen; liefdevol anderen vergeving en leven te schenken. Zo geneest Jezus de wonden, die we in het leven oplopen; zo kunnen ook wij genezen.

Dit zet het delen van Brood en Wijn in een ander licht. Het is niet alleen herinnering. Het wijst de weg naar het Koninkrijk. Het is een uitnodiging te vertrouwen dat we genezen als we ons leven delen. Vertrouw, ook al ben je bang dat je leven zal breken. Daarom kan het delen van het brood en de wijn ook breken en delen heten. Daarom mag het ook breken en helen heten. Zo werkt het Koninkrijk van God op aarde.

Amen

Leo van Driel

Inleiding brood en wijn

Wij breken het brood,
en delen het met iedereen,
die het met ons wil breken en delen.

Want Hij die met ons is,
leert ons het leven te delen,
leert ons te vertrouwen.

Wij delen de wijn,
met iedereen,
die hieraan deel wil nemen.

Want Hij die met ons meeleeft,
leert ons mee te leven
met de arme en het kind.

Wie wil mag komen, zegt Hij,
eten van zijn brood des levens.

Wie wil mag komen, zegt Hij,
drinken uit zijn bron van levend water.

Wie wil mag komen.

Voorbeden

Wij bidden

Voor de miljoenen mensen in de wereld die bijna dagelijks het meest noodzakelijke tekort komen: eten en drinken, een dak boven hun hoofd, medische zorg, scholing.

Dat wij van onze overvloed met liefde willen delen.

Voor de mensen, die niet meer weten, hoe ze zin aan hun leven kunnen geven: verslaafden, psychiatrische

zieken, mensen die zich opgejaagd voelen.
Dat wij naar hen omzien en mededogen hebben.

Voor de vorming van een regering en de politici in ons land. Dat eigenbelang en partijdigheid niet hun denken beheerst, maar de wil om recht te doen.

Voor mensen die in oorlog leven, soms vele jaren lang.
Dat de bereidheid tot vrede het mag winnen van alle haatdragendheid.

Voor de velen die voor oorlog en geweld gevlucht zijn en soms al tientallen jaren in kampen verblijven.
Dat er uitzicht komt op een beter bestaan.

Voor de mensen die uit andere landen naar hier gekomen zijn, omdat het hier goed is om te wonen.
Mensen zoals wij zelf zijn, op zoek naar vrijheid, werk, vrede, een beetje geluk;
dat ze zich welkom voelen bij ons.

Voor onszelf, dat we ons met alle kracht die in ons is, willen inzetten voor een wereld in gerechtigheid, waar liefde woont en brood genoeg is voor allen.

Wij bidden zingend het gebed dat Jezus ons geleerd heeft: (Onze Vader)